

הלכות הדרף היומי

מסכת סוכה

תוכן

- א. נקליטין שנים וקינופות ארבעה .. שאני נקליטין דקביעי ... לגבי קינופות לא קביעי לגבי כילה קביעי.....1
- ב. הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבה פסולה.....2
- ג. ואם היה סיכוך הרבה מהן.....2
- ד. זה הכלל כל שהוא מקבל טומאה ואין גידולו מן הארץ אין מסככין בו.....3
- ה. או שקצצן כשרה ואמר רב צריך לנענע.....4
- ו. תלאן ולא פסק ראשי חומין ... פסולין לעולם.....5
- ז. תניא גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי ... דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן.....5
- ח. כי בסכות הושבתי את בני ישראל ענני כבוד היו.....7

דף יא.

א. נקליטין שנים וקינופות ארבעה .. שאני נקליטין דקביעי ... לגבי קינופות לא קביעי לגבי כילה קביעי

כבר נתבאר לעיל דף י: ששלשה דינים יש כאן. כילה וקינופות ונקליטין¹.

א. כילה שאינה קבועה אינה נאסרת אלא בתרתי לריעותא – שיש לה גג טפח, וגבוה עשרה.

ב. קינופות שקבועים נאסר אף שאינה גבוה עשרה כיון שעכ"פ יש לה גג טפח.

ג. נקליטין אף שאינם קבועים כל כך כקינופות אך קבועים יותר מכילה, לכך מיתסרא ג"כ עכ"פ מדרבנן בתדא לריעותא כלומר כשגבוהים עשרה אף על פי שאין לה גג, וי"א שאפילו מדרבנן לא אסרו כיון שאין לה גג שאוהל משופע לא מקרי אוהל כלל.

¹ מ"ב תרכז ז

הלכות הדרף היומי

מסכת סוכה

ב. הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על

גבה פסולת

נאמר (דברים טז פסוק יג) חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספך מנרנך ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר, דהיינו קשין או שבולת וקנין שאוספים אותן מן הגורן והיקב.

ולפיכך כל דבר המחובר² לקרקע אין מסככין בו לפי שאינו דומה לפסולת גורן ויקב, שהם תלושים מן הקרקע.

ג. ואם היה סיכוך הרבה מהן

כבר התבאר לעיל דף ט: שסוכה שתחת אילן³ שצילתו מרובה מחמתו פסולה, אף אם הסוכה צלתה מרובה מחמתה שמכיון שהאילן ג"כ צילתו מרובה מחמתו א"כ אין סכך הסוכה מועיל כלום.

אך אם האילן חמתו מרובה מצלתו, וצל הסוכה הוא מרובה שאפילו אם ינטל אזור זה שתחת האילן, תהיה הסוכה צלתה מרובה מחמתה, כשרה לכו"ע.

ואם יבטל את ענפי האילן⁴ בכך שיערב את סכך האילן עם הסכך הכשר בענין שלא יהיו ניכרים ויהא סכך רבה עליהם ומבטלן. לכו"ע הסוכה כשרה אם צילתה מרובה מחמתה ללא האילן בכל מקרה אפילו לכתחילה⁵. ויש

² שו"ע ונו"כ תרכט יג

³ שו"ע ונו"כ תרכו א

⁴ ולא שייך בזה לומר אין מבטלין איסור לכתחלה דאין כאן שם איסור, דהא אין איסור מצד עצמו של הסוכה לישב בה, אלא שהיושב בה אינו יוצא ידי חובת המצוה ט"ו, עיין שם, ועוד שני טעמים שהוא במגן אברהם.

שער הציון סימן תרכו ס"ק ו

⁵ מגן אברהם,

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדף היומי

מסכת סוכה

מכשירים⁶ אפילו אם הסכך צילתו מרובה מחמתו, ונכון להחמיר בסברא ראשונה⁷.

ד. זה הכלל כל שהוא מקבל טומאה ואין גידולו מן הארץ אין מסככין בו

אין מסככין אלא בדבר שהוא צומח מן הארץ⁸, והוא תלוש מן הקרקע, ואינו מקבל טומאה. אבל אם אינו צומח מן הארץ, אף על פי שאינו מקבל טומאה כגון עורות בהמה שלא נעברו שאינן מקבלין טומאה, או עפר או מיני מתכות, אף על פי שלא עשה מהן כלים שאינן מקבלין טומאה.

וכן כל דבר שראוי לקבל טומאה אף על פי שהוא צומח מן הארץ, כגון כל מיני אוכלין אף על פי שלא הוכשרו, וכל מיני כלים אפילו של עץ שיש להן בית קבול שהן מקבלין טומאה, אין מסככין בהן שנאמר⁹ (דברים טז פסוק יג) חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספך מגרנד ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר, דהיינו קשין או שבולת וקנין שאוספים אותן מן הגורן והיקב, ומהן וכיוצא בהן שצומחין מן הארץ ואינו מקבל טומאה תעשה לך סוכות ולא מדברים אחרים.

⁶ החמד משה והנהר שלום ובגדי ישע ובית מאיר, ודלא כמגן אברהם. ומה שהביא בשם הר"ן, כתבו דאינו מוכח מר"ן מיד, וגם מהרא"ש אינו מוכח כלל, ולא נשאר לנו רק מה שהביא בשם המגיד משנה, (היינו, מה שכתב בשם הרמב"ן) ורבנו ירוחם, וכתבו דאדרבה מן הרא"ש וטור ושולחן ערוך שלא הביאו רק דלדעה אחרונה לא מהני בשלא חבטן אפילו אם הסוכה צלתה מרובה מחמתה, ומשמע בשאר דברים דהיינו, בשחבטן מודו גם להדעה ראשונה, וכן מוכח מן הרמ"א שכתב, שאינן ניכרים, ודלא כמגן אברהם שכתב דלישנא דהרמ"א אינו מדוקדק, וכן הגר"א בביאורו כתב שדברי המגן אברהם בסעיף קטן ד צריך עיון גדול שער הציון סימן תרכו ס"ק ז.

⁷ ואף בדברי הרמ"א מוכח בוותייהו דהני אחרונים הנ"ל ודלא כמג"א מכל מקום בעיקר הדין מצאתי בזה דעות בין הראשונים בכל בו הלכות סוכה בדין העושה סוכתו תחת האילן שסתם שם מתחלה כדעת אבי העזרי, (שהוא הדעה האחרונה שבשולחן ערוך), וכתב דאפילו בשחבטן לא מהני אלא אם כן כשהסוכה צלתה מרובה מחמתה בלא האילן, ודעת הרבנו שמשון להקל בזה, עיין שם, ואם כן הרי יש לנו ג' שמחמירין בזה, המגיד משנה בשם הרמב"ן ורבנו ירוחם לדעת אבי העזרי והדעה ראשונה שבכל בו, ולכך סימתי שלמעשה נכון להחמיר בוותייהו שער הציון סימן תרכו ס"ק ח

⁸ שו"ע ונו"כ תרכט א

⁹ דכל זה דרשינן מקראי הלכך דאורייתא נינהו ולעיכובא דהיינו דבר שאינו צומח מארץ או מחובר או דבר שראוי לקבל טומאה מן התורה פסול מדאורייתא אכן דבר שראוי לקבל טומאה מדרבנן פסול רק מדרבנן וע"כ אם אין לו לסכך רק בדבר זה יש לומר דיסכך בו ולא יברך. ביאור הלכה שם ד"ה צומח

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוכה

עץ הגדל בעציץ, אפילו שאינו נקוב, מותר לסכך בו לכתחילה, שהוא בכלל צומח מן הארץ¹⁰, אך צריך לתלוש אותו מהעציץ שלא יהיה מחובר.

זכוכית ופלסטיק וניילון פסולים הם מן התורה לסיכוך שהרי הם עפר¹¹, אולם זכוכית ויריעות פלסטיק שקופים, שאינם עושים צל כלל הרי הם כאויר¹², ואם מונחים על גבי או תחת סכך כשר אין פסולים אלא משום שאין הגשם יכול לעבור דרכם, ופסול הסוכה מדרבנן.

ה. או שקצצו כשרה ואמר רב צריך לנענע

אם סיכך במחובר ואחר כך קצצו פסול¹³, שנאמר חג הסוכות תעשה כו' תעשה ולא מן העשוי בפסול, שהעשייה הראשונה שהיא בפסול אינה חשובה עשייה כלל כאלו לא עשה מאומה, ומה שאחר כך מכשירו על ידי קציצת האילן אין זו חשובה עשייה כיון שאינו עושה מעשה חדש בסכך, דהיינו שאינו סותרה כלל¹⁴, לפיכך אין לו תקנה אלא אם כן ינענע כל הסכך הפסול שקצצו, כלומר שמגביהו מעט¹⁵ וחוזר ומניחו לשם צל¹⁶, שבשעה שמגביהו נתבטלה עשייה הראשונה שהיתה בפסול, ואח"כ כשמניחו¹⁷ הוא עושה מעשה חדש בגוף הסוכה.

¹⁰ אנלי טל מלאכת דש סעי' ד' אות ח' סק"ב ועיין שו"ת מחזה אליהו האו"ח סי' כ"ה אות ו' יש לדון להתיר לסכך בדברים שגדלו בגידולי מים, דהמין הוא מין של גידולי קרקע וא"צ קרקע ממש.

¹¹ מור וקציעה סי' זה נראה לי שאין מסככין בזכוכית דלא חשיבי גידו"ק הואיל ובריתן מן החול".

¹² אורחות רבנו ח"ב עמ' רי"ח בשם החזו"א זצ"ל שסיים שאם יהיו רצועות של זכוכית והגשם עובר דרכו ומסכך על גב הזכוכית או תחתיו מסתבר שהסוכה כשירה. ועיין בשו"ת שבה"ל שם ושו"ת קנין תורה ח"ב סי' ק"י לרחות דברי המתירים

¹³ שו"ע ונו"כ תרכו ב

¹⁴ מ"ב שם ס"ק א' ושו"ע הרב תרכט סעי' כ

¹⁵ ל' שו"ע הרב שם משמע שאין צריך להגביהו יותא משלושה מפתים. ועיין קובץ מבית לוי פסקים והוראות מהגר"ש ואזנר. ח"ב עמ' כ"ב, וכן לשון המ"ב סי' תרכ"ט סקמ"ד בשם הב"ח ועיין סי' הסוכה השלם מילואים לפי אות ב', אמנם בשו"ת או נדברו הו"ג סי' ל"ח והו"ד סי' מ"א העלה להחמיר ולהגביה את הסכך ג' מפתים כדי לבטל מעשה ראשון. ויש שדנו שיש להגביה שני הצדדים בבת אחת עיין אורחות רבינו ח"ב עמ' רי"ד בשם הגר"י קניבסקי זצ"ל אך לשון המ"ב הנ"ל אינו אלא "שיזיזם ממקומם".

¹⁶ גם אם לא הניחו לשם סוכה. מ"ב שם ס"ק יד

¹⁷ משמע שיכול להגביהם כולם בבת אחת ולהחזיר ולהניחם, וכן מסתבר דהא בגמ' נחלקו אי קציצה לבד מועיל או אף נענוע וקציצה ודאי הוא בבת אחת על הכל ואם כן נענוע נמי הכי הוא. ועיין אורחות רבנו שם בשם הגר"י קניבסקי זצ"ל, סי' הסוכה שם ובקובץ מבית לוי ח"ג בסופו בשם הגר"ש ואזנר. אולם לשון המשנה ברורה תרכו ס"ק ח"י שכתב "ולנענע כל הסכך דהיינו שיגביה כל עץ לבדו ויחזור ויניחנו לשם צל ושוב יגביה עץ חבירו ויניחו וכן כולם" לא משמע כן וצ"ע

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוכה

אם תחב יחור של אילן בארץ עם ענפים ועלים הרבה לשם על הסוכה כשר, ואם שלא לשם על, וכשהגיע זמן סוכה כיוון שיהיה לשם על פסול משום תעשה ולא מן העשוי, ואם השריש אפילו תחבו לשם על פסול משום מחובר¹⁸.

דף יא:

ו. תלאן ולא פסק ראשי חוטיין ... פסולין לעולם

מותר ליקח חוט אחד ארוך וכופלו לארבעה¹⁹, ותוחבה בכנף וכופלם והרי הם ח', ואח"כ חותך ראשי החוטיין ונעשים ח' חוטיין.

ואם שכח ולא פסק ראשי החוטיין עד שכרך אפילו חוליא אחת וקשר אחד, כלומר שעשה לכל הפחות שלשה כריכות עם שני קשרים זה על גבי זה שיחזיקו הכריכות²⁰ פסול, כיון דמן התורה די בחוליא אחת וקשר אחד שהרי נאמר סתם (דברים כב פסוק יב) וְדָלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ ולא נתפרש בכתוב מניין הגדילים א"כ כבר נעשו הציצית בפסול, שהרי כשכרך החוליא וקשר הקשר לא הי' די' חוטיין שלמים אלא חוט אחד כפול לח', ולכן אפילו אם יפסוק אח"כ את ראשי החוטיין אין מועיל כלום כיון שגוף הציצית כבר נעשו בפסול והתורה אמרה תעשה ולא מן העשוי כבר בפסול.

אבל אם פסק ראשי החוטיין תיכף אחר שכרך חוליא אחת קודם שקשר אפילו קשר אחד אחר החוליא, וכל שכן אם פסק אותם תיכף אחר הקשר הראשון קודם שהתחיל לכרוך את החוליא, כשר כיון שלא נעשו עדיין כל הכשר ציצית הכתוב בתורה בפסול, קודם שפסק ראשי החוטיין אין לפסולן משום תעשה ולא מן העשוי כבר בפסול. ויש מחמירין²¹ ולכתחלה נכון לחוש לדבריהם

ומכל מקום לכתחלה טוב לפסוק ראשי החוטיין, קודם שיתחוב את הציצית בנקב בכדי שלא יעשה שום עשייה מהציצית בפסול.

ז. תניא גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי ... דלא אמרינן

קציצתן זו היא עשייתן

¹⁸ מ"ב שם ס"ק יד

¹⁹ שו"ע ונו"כ יא יג

²⁰ מ"ב ס"ק סד

²¹ זה הוא העולת תמיד, ולבוש ומנן אברהם וט"ז חולקין. ועיין באבן העזר סימן קכ"ה סעיף ד בט"ז סעיף קמן ט דמחמיר שם, ואולי לענין תעשה ולא מן העשוי מקילינן כל שהוא עושה מעשה הצריכה לעצם ההכשר שער הציון שם ס"ק מח

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הרף היומי

מסכת סוכה

מותר לעשות סוכה בבית תחת הגג²² שהסירו הרעפים ממנו כדי לעשות סוכה, אף על פי שנשארו עדיין העצים או הקורות שהרעפים מונחים עליהם, ומותר לישוב תחת העצים או הקורות עצמן, אף על פי שהם סכך פסול²³ מכל מקום כיון שעשה מעשה והסיר את הרעפים לשם עשיית סוכה לצל, הרי זה כאלו עשה מעשה בגוף העצים או הקורות והתקינם לשם סוכה, שהרי הם כשרים לסיכוך שהן גדילים מן הארץ ואין מקבלין טומאה²⁴.

אבל אם לא הסיר את הרעפים כדי לעשות שם סוכה, אלא כך היתה מקודם בנויה בלא גג כיון שלא עשה שום מעשה בגג לשם עשיית סוכה לצל, א"כ העצים או הקורות הן סכך פסול שהרי עשויים היו לשם דירה ועליהם נאמר תעשה ולא מן העשוי, ודינו כדיון סכך פסול.

במה דברים אמורים כשמסך תחת הגג, אבל אם מסך על גבי העצים או הקורות אף על פי שהן סמוכין זה לזה בפחות משלשה טפחים, הרי זו כשרה ואין אמרים כאן לבוד שיצטרפו כל העצים, ויהיו נחשבים כעץ אחד, שכיון שסכך כשר מונח בין עץ לחבירו הוא מפסיק ביניהם שלא יצטרפו, ואין אמרים לבוד אלא אם כן אין שום דבר מפסיק בינתיים.

לפיכך פרגולה מותר לסכך על גביה אף על פי שקורותיה סמוכים אחד לשני פחות מג' טפחים, ואם מסך מתחת לפרגולה, אם בכל ימות השנה אין כיסוי על גביהם שסילקוהו לצורך שימת הסכך, דין הקורות עצמם כסכך פסול, וצריך שיהיה סכך כשר באופן שאף אם ינטלו משם קורות אלו, יהיה הסוכה צילתה מרובה מחמתה.

אם הניח סכך פסול על גבי הסוכה שלא היה עליה שום סכך, ואח"כ הניח עליה סכך כשר על גבי סכך הפסול, ואח"כ הסיר סכך הפסול מעל גבי הסוכה ונשאר סכך העליון הכשר בלבדו מיצל על גבי הסוכה, וכן העושה דפנות הסוכה תחת גג הבית והניח סכך כשר על גבי הגג, ואח"כ הסיר את הגג מתחת הסכך המונח עליה, הרי זו פסולה. לפי שבשעה שעשה את הסוכה דהיינו בשעה שהניח סכך הכשר שהוא עיקר הסוכה היתה הסוכה פסולה מחמת סכך הפסול שעליה, ואח"כ כשהסיר את הפסול לא עשה מעשה בגוף הסוכה להכשירה אלא מאליה נתכשרה ע"י הסרת הפסול, והתורה אמרה חג הסוכות תעשה לך וגו' ולא מן העשוי מאליו שהעשייה הראשונה שהיתה בפסול אינה נחשבת עשייה כלל. וצריך לנענע את כל הסכך כנוכר.

²² שו"ע ונו"כ תרכו ג

²³ שהרי לא נקבעו בגג לשם צל בלבד אלא כדי לתת עליהם את הרעפים

²⁴ ואף על פי שהן מחוברים אין בכך כלום דתלוש ולבסוף חברו כשר לסוכה וכיון שהן עצמן כשרים לסכך ע"י מעשה זו ויכול להניח עליהם עוד סכך כשר והן מצטרפין עם סכך זה להשלים לשיעור צלתה מרובה מחמתה, ולכן גם עכשיו שלא הניח הסכך עליהם אלא תחתיהן למטה בבית מותר לישוב תחתיהן ממש כיון שהם סכך כשר

להצטרפות להלכות הרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוכה

במה דברים אמורים שפסול הסוכה היה מחמת עצמה, אבל אם פסול הסוכה הוא מחמת דבר אחר הפוסל אותה, כגון העושה סוכתו תחת גג הבית ואחר שסככה כהלכתה הסיר את הגג מעל גבי הסוכה הרי זו כשרה²⁵, אף על פי שלא עשה מעשה בגופה להכשירה כיון שאין פסולה אלא מחמת דבר אחר, דהיינו גג הבית שמיצל עליו ולא מחמת עצמה שהרי היא מסוככת כהלכתה בסכך כשר המונח על גבי דפנותיה, לכך כיון שעשה מעשה הכשר בדבר הפוסלה דהיינו שהסיר את עצי הגג שהיו קבועין שם לשם דירה ולא לשם צל, לפיכך מועיל מעשה הכשר זה להכשיר את הסוכה כיון שלא היתה פסולה אלא מחמת הגג וכבר עשה בו מעשה הכשר.

אבל אם לא עשה מעשה הכשר בדבר הפוסלה, כגון שלא הסיר את הגג לגמרי ממקום קביעותו אלא עשה אותו כעין דלת לפתוח ולסגור בעת הגשם, כיון שלא הסירו משם לגמרי אין זה מעשה גמור, ולפיכך אינו מועיל להכשיר את העצים הנשארים ולא את הסוכה שנפסלה מחמתה²⁶.

במה דברים אמורים כשסיכך את הסוכה קודם שפתח את הדלת בגג, או אפילו לאחר שפתח אלא שבשעת הסיכוך היתה הדלת סגורה והיתה מאהלת על הסוכה דכיון שעשיית הסוכה היתה בפסול שוב אין מועיל לה מה שאח"כ פתח את הדלת, כיון שלא עשה מעשה בגוף הסוכה, אבל אם בשעה שסיככה היתה הדלת פתוחה כהלכתה, ולא היתה מאהלת על הסוכה, אף על פי שאח"כ סגרה ונפסלה הסוכה בשעה שהדלת סגורה, מכל מקום כשהוא פותח את הדלת הסוכה חוזרת להכשירה, כיון שתחלת עשייתה היתה בכשרות בשעה שהדלת היתה פתוחה²⁷.

לפיכך אם יורדים גשמים ביום טוב או בשבת שבחג יוכל לפרוס מחצלת²⁸ או משטח פלסטיק או מפת ניילון וכדו' על גבי הסכך או בתוך טפח סמוך לסכך מעליו, ואין בזה משום איסור עשיית אהל שהרי האהל עשוי כבר ע"י הסכך, אבל אם פורס בריחוק מן הסכך טפח יש בזה משום איסור אהל אלא אם כן פרוס מבעו"י שיעור טפח.

ואם פורס את הכיסוי תחת הסכך אם יש פחות מג' טפחים בין הכיסוי לסכך אין בו משום איסור אהל²⁹, יותר מג' טפחים יש בו משום איסור אהל.

ח. כי בסכות הושבתי את בני ישראל ענני כבוד היו

²⁵ רמ"א ונו"כ תרכ"א ב ובזה כו"ע מודו כמש"כ במ"ב שם ס"ק טו

²⁶ כ"ד האחרונים אולם דעת הרמ"א להכשיר בזה וחשיב ליה מעשה גמור. ואפש שיש לסמוך להקל אם כבר התקדש החג.

²⁷ ועיין במט"א סי' תרכ"ה סעי' כ"ט ובאלף למטה סק"מ, ובקיצושו"ע סי' קל"ד סעי' ח'. שראוי ונכון לדקדק שגנות אלו שע"ג הסוכה יהיו פתוחים בתחילת כניסת יום טוב כדי שתהיה הסוכה כשירה בעת חלות הקדושה הנכנסת בתחילת ליל התקדש החג ויהיה לקדושה מקום לחול והזמנה לקדושה מצוה היא, וגם ביום טוב עצמו אם אין הימים מעוננים בענין שקרוב הדבר שירדו גשמים ראוי שיהיה הגג פתוח אף בזמן שאינו נמצא כלל בסוכה. ומצוה לכל מי שאפשר לו לעשות סוכה כזו עם גגון הנפתח ונסגר עם צירים כדי שהגשמים לא ירטיבו הסכך ויובלו לקיים המצוה כראוי.

²⁸ סי' תר"מ מג"א סק"ח ושוע"ה הרב שם סעי' י'.

²⁹ משנ"ב סי' תר"מ סק"ה

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוכה

בספנת תשבו שבַעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֶּפֶת לְמַעַן יֵדְעוּ דַרְתֵּיכֶם כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (ויקרא כג פסוק מב, מג) הם היו ענני כבודו שהקיפם בהם לצל לבל יכה בהם שרב ושמש, ודוגמא לזה צונו לעשות סוכות העשוית לצל כדי שנוכיר נפלאותיו ונוראותיו.

ולכן צריך כל אדם לכוין בישיבתו בסוכה שיושב בה כדי לקיים מצות הקדוש ברוך הוא, שצונו לישב בסוכה זכר ליציאת מצרים.

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>